

отъ колкото ъ обичали родителитѣ ѝ. Тя влѣзла дори и въ поговорка. Всѣкой гражданинъ, когато сждѣлъ дѣтето си за нѣщо, казвалъ: „Азъ не искамъ да бждешъ такова дѣте! Бжди добро, като Златка!“

Когато Златка станѣла на 15 години, майка ѝ се разболѣла и умрѣла. Баща ѝ се оженилъ за втора жена, но тя се случила много проклета. Тя довела едно малко момиченце — Златкина врѣстница, което било лошо като майка си. Него чловѣцитѣ никакъ не обичали. Майката (мащеха) завидѣла много на Златка и намислила да ъ пропѣди отъ бащината ѝ кѣща.

Веднѣжъ мащехата завела златка и Трошка (тѣй се казвало доведеното ѝ момиче) въ гората за ягоди. Слѣдъ дълго лутание насамъ-нататѣкъ сѣднѣли да пладниватъ на едно стрѣмно мѣсто. Майката развързала торбата и извадила три пити: едната за себе си, другата дала на Трошка, а третата търколила изъ гората, па казали на Златка: „Ако си гладна, иди намѣри питата и ѣждъ!“ Златка отъ сутринѣта не била ѣла, затова станѣла и отишла да търси питата. Въ това врѣме мащехата ѝ майка става и бързинкомъ повежда Трошка къмъ тѣхъ. Горката Златка! Тя не помислювала, че ще ѝ дойде до главата такова зло, та спокойночко разгрѣщала ту една, ту друга шумка да търси питата; нито пъкъ се обръщала назадъ, да види какво правятъ мащехата ѝ майка и Трошка. Тя се върнѣла чакъ когато намѣрила питата, нѣ никого не намѣрила. Да отиде сама у тѣхъ, не мѣжала, защото не знаела пѣтьтъ. Най-